

Mannen en jongens betrekken bij gendergelijkheid

Belangrijkste termen

Normen rond mannelijkheid (afgeleid van het Engelse: *masculinities*), verwijzen naar de sociaal gevormde opvattingen over hoe mannen zouden moeten zijn, zich zouden moeten gedragen, en welke waarden en **verwachtingen er verbonden zijn aan het 'man zijn' en 'man worden'**. Deze sociaal geconstrueerde ideeën liggen niet vast noch gebonden aan de biologie. Deze ideeën zijn geen biologische vaststellingen, maar sociale constructies: ze worden cultureel ingevuld en kunnen evolueren doorheen de tijd. Er bestaat dan ook niet één vaste manier om invulling te geven aan mannelijkheid. Integendeel, er zijn verschillende vormen van mannelijkheid, die sterk kunnen variëren afhankelijk van de context, zoals: het land, de regio, etnische groepen, economische status, leeftijd en andere factoren.¹

Hegemoniale mannelijkheid* verwijst naar de dominante, maatschappelijk aanvaarde invulling van mannelijkheid in veel culturen. De norm legitimeert de overheersing van mannen over vrouwen en mensen met andere genderidentiteiten.² Ze verheft mannelijkheid boven vrouwelijkheid en wordt in stand gehouden door sociale verwachtingen, normen en gedeelde overtuigingen. Deze rigide invulling van wat een 'echte man' zou moeten zijn, leidt tot schadelijke gedragingen die niet alleen vrouwen en mensen met andere genderidentiteiten onderdrukken, maar ook mannen die zich niet in deze dominante norm herkennen. Dat schadelijke gedrag kan zich uiten in verschillende vormen van geweld, alsook in controle over het lichaam, de bewegingsvrijheid en hulpbronnen van anderen. Daarnaast legt hegemoniale mannelijkheid druk op mannen en jongens om riskant gedrag te stellen als bewijs van hun mannelijkheid, met negatieve gevolgen voor hun eigen gezondheid en welzijn.

Het patriarchaat is het onderliggende machtssysteem dat mannelijk overwicht als norm bevestigt en alles wat als 'vrouwelijk' wordt gezien, als minderwaardig beschouwt. Het is de fundamentele oorzaak van genderongelijkheid.

Hegemoniale mannelijkheid is een uitdrukking van het patriarchaat en draagt bij aan het in stand houden ervan. Hoewel er dus verschillende vormen van mannelijkheid bestaan, bewegen die zich allemaal binnen het dominante hegemoniale referentiekader. Hoe nauwer een vorm van mannelijkheid aansluit bij dat dominante model, hoe meer die als 'normaal' of vanzelfsprekend zal worden ervaren.³

Positieve en geweldloze mannelijkheid verwijst daarentegen naar vormen van mannelijkheid die actief bijdragen aan **gendergelijkheid en gelijke machtsverhoudingen** tussen alle geslachten.

Om **structurele ongelijkheid en patriarchale systemen te kunnen doorbreken, is samenwerking met mannen en jongens cruciaal**. Alleen door diverse en positieve invullingen van mannelijkheid te omarmen, kunnen we echte vooruitgang boeken richting gendergelijkheid.

Positieve mannelijkheid betekent concreet dat schadelijke genderstereotypen worden losgelaten en patriarchale structuren, inclusief wetten, beleidsmaatregelen en maatschappelijke overtuigingen, actief worden bevraagd en bestreden. Het betekent onder andere het aannemen van:

- Flexibele gendernormen,
- Meer rechtvaardigere en eerlijkere machtsverhoudingen,
- Een halt toeroepen aan alle vormen van geweld,
- Volledige erkenning van mensenrechten van vrouwen, kinderen en mensen met diverse genderidentiteiten.

*Hegemoniale mannelijkheid, ook bekend als patriarchale, toxische, schadelijke of restrictieve mannelijkheid, verwijst naar een concept uit de sociale wetenschappen. Terwijl 'hegemoniale mannelijkheid' meer academisch van aard is, worden termen als 'toxische, schadelijke of restrictieve mannelijkheid' vaker gebruikt in activistische en feministische contexten om de negatieve aspecten van deze normen te benadrukken.

Waarom is het belangrijk?

Een verschuiving in systemische genderongelijkheden vereist collectief engagement

Rigide constructies van vrouwelijkheid en mannelijkheid zijn diep ingebed in de samenleving en worden door iedereen gevormd en versterkt. Daarom is een gezamenlijke inspanning nodig om dit ongelijke systeem te transformeren en gendernormen te veranderen. Het is een voortdurende inspanning, omdat iedereen betrokken moet zijn bij het verwerpen van dit systeem en het uitdagen van onbetwiste overtuigingen, vooroordelen en stereotypen die bepalen hoe samenlevingen mannelijkheid en vrouwelijkheid definiëren. Samenwerken met mannen en jongens, naast vrouwen en meisjes, is daarom essentieel om gendergelijkheid te bereiken.

Hegemoniale normen van mannelijkheid zijn ook schadelijk voor mannen

Sociale verwachtingen zetten mannen vaak onder druk om hun emoties niet te tonen en een aantal van hun basisbehoeften te verwaarlozen, zoals het aangaan van bloeiende relaties of prioriteit geven aan hun geestelijke gezondheid.⁴ Dit kan leiden tot moeilijkheden in het herkennen van emoties of om emoties te uiten, wat het op zijn beurt moeilijker maakt om contact te maken met anderen. Mannen worden ook sneller aangezet tot risicovol gedrag dat hun eigen gezondheid en het welzijn van de mensen om hen heen schaadt. Dergelijk gedrag draagt bij aan hogere percentages verwondingen en sterfgevallen in het verkeer, moorden, roken en alcoholmisbruik, onveilig of grensoverschrijdend seksueel gedrag en terughoudendheid om tijdig medische zorg te zoeken.⁵

Terwijl mannen en jongens worden beïnvloed door genderstereotypen en -normen, krijgen vrouwen en meisjes, mensen met verschillende genderidentiteiten en niet-heteronormatieve seksualiteit, vaker te maken met verschillende vormen van geweld en discriminatie die voortvloeien uit het patriarchale gedachtengoed. Jongens en mannen gaat betrekken gaat over het transformeren van ongelijke sociale systemen die het patriërchaat versterken, en focust niet zozeer op de kwetsbaarheid van mannen. Programma's die gericht zijn op het betrekken van mannen als bondgenoten moeten hen aanmoedigen om positieve, bloeiende en geweldloze normen van mannelijkheid te omarmen en gendergelijkheid en empowerment van meisjes te ondersteunen.

Het bevorderen van positieve en geweldloze mannelijkheid komt ook mannen en jongens ten goede

Wanneer mannen actief seksistische normen en patronen van dominantie ter discussie stellen, ervaren ze vaak zelf de voordelen van gendergelijkheid. Ze bouwen diepere

familiebanden op, ervaren minder druk bij het nemen van beslissingen, voelen zich meer verbonden met anderen als gelijken en ontwikkelen een groter vermogen tot zelfexpressie en empathie.⁶

Mannen en jongens als sleutelfiguren in de empowerment van vrouwen en meisjes

Hoewel programma's die zich uitsluitend richten op vrouwen en meisjes effectief kunnen bijdragen aan hun welzijn, zelfvertrouwen en vaardigheden, negeren ze vaak de rol die mannen en jongens spelen in het proces. In veel contexten zijn zij immers 'de poortwachters' van verandering. Zonder hun betrokkenheid bestaat het risico dat zij zich verzetten tegen gendergelijkheid, weerstand organiseren of initiatieven ondermijnen, waardoor de impact van interventies afneemt.

Een project dat meisjes wil stimuleren om naar school te gaan, kan bijvoorbeeld bewustwording creëren, beurzen aanbieden en schoolmateriaal voorzien. Maar als vaders of andere mannelijke rolmodellen een negatieve houding hebben ten opzichte van meisjesonderwijs, kunnen zij hen ontmoedigen of zelfs straffen wanneer ze assertief zijn. Ook lokale leiders en gemeenschapsleden die deze negatieve opvattingen delen, kunnen vergeldingsmaatregelen nemen zoals pesterijen, uitsluiting of geweld. Kortom: door hun machtspositie beïnvloeden mannen vaak de keuzes en kansen van meisjes. Daarom is hun betrokkenheid essentieel voor blijvende verandering.

Een zinvolle aanpak vraagt om betrokkenheid van mannen en jongens op verschillende niveaus. Gendersensitieve interventies maken ouders en leiders bewust van het belang van meisjesonderwijs. Gendertransformatieve interventies gaan verder: zij nodigen mannen en jongens uit om beperkende ideeën over mannelijkheid in vraag te stellen, steunende attitudes aan te nemen en zich actief in te zetten voor gelijkheid in alle domeinen van het leven.

Hoe beperkende normen van mannelijkheid de empowerment van meisjes en vrouwen belemmeren

Ongelijkheid tussen mannen en vrouwen is diepgeworteld in een netwerk van structurele, culturele en sociale factoren. Eén van de centrale factoren is de hegemonie van het mannelijke geslacht – het idee dat mannelijkheid superieur is – die patriarchale normen in stand houdt en versterkt. Beperkende ideeën over mannelijkheid bepalen niet alleen hoe een ‘echte man’ zich hoort te gedragen, maar ook wat van een ‘goede vrouw’ wordt verwacht. Ze beperken de autonomie, kansen en keuzes van zowel mannen als vrouwen. Deze normen zijn cultureel bepaald, maar worden ook beïnvloed door wetten, economie en instellingen.

Veelvoorkomende beperkende normen zijn:⁷

1. De **kostwinnersnorm** – de overtuiging dat een ‘echte’ man de hoofdverdiener moet zijn, versterkt het idee dat mannen meer recht hebben op werk dan vrouwen. Eén op de drie mensen onderschrijft dit idee. Het ontmoedigt gezinnen om te investeren in de toekomst van meisjes, waardoor zij eerder financieel afhankelijk blijven of huwen als economische strategie.
2. De **norm voor “mannelijke” beroepen** duwt vrouwen uit de beter betaalde, door mannen gedomineerde sectoren zoals technologie en techniek. Deze stereotypen sluimeren al vroeg door: slechts 1 op de 100 meisjes toont interesse in een loopbaan in ICT, vergeleken met 1 op de 12 jongens. Dit stereotype, dat van jongs af aan is ingebakken, beperkt de van meisjes aan bèta/technische vakken, vermindert hun carrièreaspiraties en dwingt hen te kiezen voor traditioneel “vrouwelijke” en lager betaalde sectoren, die meer worden geassocieerd met zorg, waardoor de economische ongelijkheid wordt versterkt.

3. De **leiderschapnorm** bevordert het wijdverspreide idee dat mannen van nature betere leiders zijn. Dit belemmert de toegang van vrouwen tot leiderschapsfuncties. In het Verenigd Koninkrijk vermijdt 1 op de 3 meisjes een politieke carrière vanwege de seksistische behandeling van vrouwelijke politici. Zonder representatie in de besluitvorming blijven de belangen van jonge vrouwen ondervertegenwoordigd in beleid en bestuur.
4. Het **vermijden van onbetaalde zorgtaken** gaat ervan uit dat huishoudelijke taken en zorg voor kinderen de verantwoordelijkheid zijn van meisjes en vrouwen, waardoor ze weinig tijd overhouden voor onderwijs, een succesvolle carrière, persoonlijke ontwikkeling en vrije tijd. Vrouwen doen 3 tot 10 keer meer onbetaald zorg- en huishoudelijk werk dan mannen.⁸ In geen enkel land geeft de meerderheid van de vrouwen aan dat hun mannelijke partners “de dagelijkse zorg voor kinderen gelijk verdelen”.⁹
5. De norm **van dominantie in seksuele en reproductieve keuzes** suggereert dat mannen het voortouw moeten nemen bij het aangaan van seksuele relaties en in het nemen van beslissingen over voortplanting, zoals het aantal kinderen of de geboortespreading. Dit ondermijnt het recht van vrouwen op lichamelijke autonomie. In veel gevallen kan dit leiden tot beperkte toegang tot gezondheidszorg, gedwongen zwangerschappen en onveilige abortussen.

Feiten en cijfers over de impact van hegemoniale mannelijkheid

Gevolgen voor gezondheid en levensverwachting door hegemoniale mannelijkheid:

- **Mannen hebben in vergelijking met vrouwen 4 keer meer kans om te sterven door externe oorzaken en 7 keer meer kans om te sterven door moord.** De belangrijkste oorzaken zijn interpersoonlijk geweld, roekeloos rijgedrag, alcohol- en drugsmisbruik, risicovol seksueel gedrag, risicosporten en vrijetijdsbesteding.¹⁰ Aanvullend, in 2021 was het wereldwijde zelfmoordcijfer onder mannen meer dan dubbel zo hoog als bij vrouwen.¹¹
- Ondanks het feit dat mannen nog steeds te maken hebben met hogere sterftcijfers door externe oorzaken en moord in vergelijking met vrouwen, blijven vrouwen en meisjes slachtoffer van **femicide**. Wereldwijd werden in **2023 ongeveer 51.100 vrouwen en meisjes gedood door hun intieme (ex-)partners of andere familieleden**, wat een ernstig probleem van gendergerelateerd geweld onderstreept.¹²

Gevolgen voor de rechten van vrouwen en meisjes:

- Van de 189 landen die door de Wereldbank zijn onderzocht, **hebben 45 landen geen wetten tegen huiselijk geweld**. De meeste van deze landen liggen in Sub-Shara-Afrika.¹³
- Vrouwen en meisjes nemen tijdens hun socialisatie ideeën over de ondergeschiktheid van vrouwen over, die in lijn liggen met de dominante normen van hegemoniale mannelijkheid. Dit leidt ertoe dat ze deze schadelijke ideeën zelf gaan volgen, ondanks ze hier schade van ondervinden.

Vaak voorkomende misvattingen

Misvatting 1:

“We betrekken mannen en jongens bij onze programma’s zodat ze zich niet buitengesloten voelen en we hen niet discrimineren”.

Waarom het niet waar is: In de gemeenschappen waar wij werken, zijn patriarchale normen diep verankerd. Wetten, gebruiken en dienstverlening bevoordelen mannen en jongens systematisch, terwijl vrouwen en meisjes worden benadeeld. In het algemeen genieten mannen en jongens van talrijke privileges, zoals bewegingsvrijheid zonder dat ze bang moeten zijn of grote beperkingen, meer toegang tot machtsposities, grotere invloed op besluitvorming, inspraak bij wetgeving, een lagere last van huishoudelijke taken en betere kansen op de werkvloer. Vrouwen ondervinden daarentegen dagelijks verschillende vormen van geweld en discriminatie. Hun bewegingsvrijheid is vaak beperkt, ze hebben minder zeggenschap over beslissingen die hen aanbelangen, dragen de volledige huishoudelijke last en hebben aanzienlijk minder toegang tot kwalitatieve werkgelegenheid.¹⁴

Waarom het schadelijk is: Hoewel mannen en jongens uit gemarginaliseerde groepen (vooral zij die in armoede leven) ook ontberingen kennen, zijn het vrouwen en meisjes die onder het patriarchale systeem structureel het meest worden benadeeld en dus het meest nood hebben aan fundamentele, systematische verandering. De betrokkenheid van mannen en jongens moet daarom voortkomen uit de behoeften en prioriteiten van vrouwen, en de programma’s moeten aan hen verantwoording blijven afleggen. Het doel is mannen en jongens aan te moedigen om positieve, geweldloze vormen van normen rond mannelijkheid te omarmen en zich als bondgenoten in te zetten voor gendergelijkheid, zonder uit het oog te verliezen wie het grootste risico lopen.

Misvatting 2:

“Mannen en jongens betrekken is dé sleutel tot gendergelijkheid”.

Waarom het niet waar is: Hoewel de betrokkenheid van mannen en jongens, naast die van vrouwen, een essentieel onderdeel is van gendertransformatieve programma’s, is dit op zichzelf onvoldoende om gendergelijkheid te realiseren. Zulke programma’s moeten doelgericht ongelijkheden in machtsstructuren en schadelijke gendernormen uitdagen, inclusief de normen die hegemoniale mannelijkheid in stand houden. Dat betekent dat mannen en jongens worden aangespoord om de privileges en machtsposities die hen door het patriarchale systeem worden toegekend ter discussie te stellen. Tegelijkertijd moeten er op alle niveaus inspanningen worden geleverd om structurele ongelijkheid te doorbreken.

Waarom het schadelijk is: Uit een overzicht van studies over de betrokkenheid van mannen en jongens in de SRGR-interventies blijkt dat slechts 8% daadwerkelijk gericht was op het uitdagen van hegemoniale normen van mannelijkheid en ongelijke machtsverhoudingen. Sommige interventies versterkten zelfs onbedoeld de bestaande ongelijkheid door mannelijke dominantie te bestendigen. Zo kan het bijvoorbeeld gebeuren dat vaders meer voorlichting krijgen over seksuele- en reproductieve gezondheid dan moeders, wat hun beslissingsmacht over gezinsplanning vergroot en de rechten en autonomie van vrouwen ondermijnt.

Daarom adviseren wij om de betrokkenheid van mannen en jongens met grote zorgvuldigheid aan te pakken, zodat negatieve gendernormen en machtsverhoudingen niet versterkt worden en vrouwen en meisjes hun zeggenschap en autonomie behouden. Plan International is zich bewust van de risico’s op het in stand houden van patriarchale systemen en het versterken van schadelijke normen, zeker wanneer programma’s onvoldoende zijn aangepast aan de context of het collega’s uit onze sector onvoldoende zijn opgeleid om dergelijke activiteiten correct te begeleiden.

Reactie van Plan International¹⁵

Het werken met mannen en jongens is een essentieel onderdeel van onze gendertransformatieve aanpak. **Het is een van de zes kerncomponenten in onze strategie:** het ondersteunen van jongens, jonge mannen en volwassen mannen in het omarmen van positieve normen van mannelijkheid en het bevorderen van gendergelijkheid, terwijl zij er zelf ook betekenisvolle voordelen uit halen. Toch staat hun betrokkenheid nooit op zichzelf. Deze aanpak wordt altijd ingebed in projecten waarin de prioriteit ligt bij meisjes en jonge vrouwen. **Het betrekken van jongens en mannen is geen doel op zich, maar een strategie om gendergelijkheid te bevorderen.**

We gebruiken verschillende methodes, afhankelijk van de context, de focus van het programma, de lokale cultuur en de specifieke situatie. Onze interventies zijn altijd doelgericht en bevatten concrete beoogde resultaten die bepalen waarom Plan zich inzet voor mannen en jongens. Daarbij maken we onderscheid tussen vier niveaus:

→ Maatschappelijk/structureel niveau

- **Overleg met overheidsfunctionarissen** (voornamelijk mannen) op verschillende niveaus om te pleiten voor wetgeving en beleid, waarin rekening wordt gehouden met de problemen van meisjes en vrouwen, en zorg voor een goede implementatie daarvan.
- **Sensibilisering van beleidsmakers** en autoriteiten (bv., rond gendergelijkheid, de rechten van meisjes en vrouwen, empowerment).
- **Bruggen bouwen tussen meisjes- en vrouwenorganisaties** en overwegend door mannen gedomineerde overheidsinstellingen om hun zorgen en beleidsaanbevelingen kracht bij te zetten.

→ Gemeenschapsniveau

- **Het betrekken van gemeenschapsleiders**, leerkrachten en invloedrijke personen om de betrokkenheid van mannen en jongens te promoten, positieve gendernormen te bevorderen en dialoog aan te moedigen.
- **Training en ondersteuning van dienstverleners**, waaronder scholen, om een positieve houding ten opzichte van vrouwen en meisjes te bevorderen.
- **Het mobiliseren van jongens en meisjes** om genderstereotypen te bestrijden via campagnes, dialogen, sport en kunst.

→ Relatieel niveau

- Werken met **mannen en jongens** in koppel-, ouderschaps- of gemengde groepen voor kritische reflectie en dialoog gericht op rechtvaardige genderrelatie, rekening houdend met hun persoonlijke en sociale context.
- Faciliteer **activiteiten voor mannen en vrouwen** (theater, mediaproductie, sport en debatwedstrijden) wanneer de context dit toelaat, om interactie en reflectie te bevorderen. Essentieel hierbij is dat het personeel deze gesprekken mee ondersteunt om te voorkomen dat hegemoniale normen van mannelijkheid worden versterkt.

→ Individueel niveau

- Rechtstreekse betrokkenheid van mannen en jongens via **groepsessies, huisbezoeken, mentorschap en outreach**, om hun bewustzijn over gendergelijkheid te vergroten, hun levensvaardigheden te versterken en hen uit te dagen om schadelijke gendernormen en discriminerend gedrag aan te pakken.

Essenties om mannen en jongens te betrekken bij onze programma's

Verantwoording afleggen aan vrouwen en meisjes

Zorg ervoor dat de betrokkenheid van mannen en jongens niet ten koste gaat van vrouwen en meisjes (bv. Door middelen weg te nemen van wie daar het meest nood aan heeft). Betrek mannen als bondgenoten voor gendergelijkheid, met een centrale rol voor vrouwen in besluitvorming. Evalueer de impact van de interventie regelmatig, respecteer het leiderschap van vrouwenrechtenorganisaties in de strijd tegen gendergerelateerd geweld en ontmantel actief de macht en privileges die mannen meebrengen.

Diepgaande contextanalyse

Zonder een gedegen genderanalyse, inclusief een analyse van gendernormen en machtsdynamiek, lopen alle activiteiten waarbij mannen en jongens in niet-gemengde groepen betrokken zijn, het risico om onbedoeld patriarchale systemen te versterken en zelfs radicalisering van de positie van de man te bevorderen.

Een duidelijke strategie

Bepaal van bij de start waarom en op welke manier mannen en jongens betrokken worden. Alle activiteiten moeten op de doelgroep afgestemd zijn en een stapsgewijze opbouw volgen, om te voorkomen dat te veel onderwerpen tegelijkertijd worden behandeld. Een veelvoorkomende valkuil is dat de betrokkenheid beperkt blijft tot één sessie over gender of gendergerelateerd geweld, of dat mannen en jongens simpelweg worden toegevoegd aan algemene training zonder een gerichte aanpak.

Gekwalificeerde en geëngageerde begeleiders

Selecteer begeleiders zorgvuldig, met oog voor hun inzet voor genderrechtvaardigheid en hun vermogen om gemeenschappen te mobiliseren en te verbinden. Investeer in grondige en voortdurende coaching, zodat het personeel goed voorbereid is voor de implementatie. Regelmatige reflectie-sessies helpen om de aanpak en lesmethodes te verfijnen. Zonder juiste training en voorbereiding lopen begeleiders, vooral mannen, het risico om dezelfde patriarchale opvattingen te versterken die de interventie juist wil ontmantelen.

Werken op alle niveaus van het ecologische systeem

Richt je niet uitsluitend op individuen. Pak ook de bredere sociale structuren aan die onrechtvaardige machtsverhoudingen in stand houden. Betrek bijvoorbeeld mannelijke leiders bij de strijd van geweld en discriminatie, en creëer ruimtes waar acties voor gendergelijkheid aansluiten bij de traditionele regels en gebruiken van de betreffende lokale gemeenschap.

Samenwerken met vrouwen en voortdurend monitoren

Volg de ervaringen van vrouwen en meisjes tijdens én na het programma om te beoordelen welke impact de interventie op hen heeft. Sommige geweldspreventieprogramma's kunnen initieel leiden tot een toename van geweld. Daarom is het cruciaal om risico's nauwgezet te monitoren, in lijn met de Do No Harm-principes.

Een intersectionele benadering

Zorg voor de juiste expertise om boodschappen correct te kaderen, met oog voor hoe hegemoniale mannelijkheidsnormen verweven zijn met andere factoren die ieders unieke identiteit vorm geven. Een feministische intersectionele bril erkent dat mannelijkheid geen monolithisch concept is en gevormd wordt door kruisende factoren zoals ras, sociale klasse, leeftijd, sociaaleconomische status, handicap/handicap en seksualiteit.

Referenties

- ¹ Plan International (2023). Ambitiedocument: Transforming Masculinities, a journey towards Gender justice.
- ² Connor S, Edvardsson K, Fisher C, Spelten E. (2021). Perceptions and Interpretation of Contemporary Masculinities in Western Culture: A Systematic Review. Am J Mens Health.
- ³ Ibid.
- ⁴ Milner A, Shields M, King T(2019).The Influence of Masculine Norms and Mental Health on Health Literacy Among Men: Evidence From the Ten to Men Study. Am J Mens Health.
- ⁵ Connor S, Edvardsson K, Fisher C, Spelten E (2021). Percepties en interpretatie van hedendaagse masculiniteiten in de westerse cultuur: A Systematic Review. Am J Mens Health
- ⁶ Ibid
- ⁷ Ontwikkelingscentrum OECDE (2021). "Mannen Genoeg ? Het meten van mannelijke normen om de empowerment van vrouwen te bevorderen". Sociale instellingen en genderindex.
- ⁸ Barker G. et al (2021). Staat van de Vaders van de Wereld: Structural Solutions to Achieve Equality in Care Work.
- ⁹ Ibid.
- ¹⁰ Etienne CF (2018). De aanpak van mannelijkheid en de gezondheid van mannen om universele gezondheid en gendergelijkheid te bevorderen.
- ¹¹ Wereldwijde gezondheidsschattingen (2021)? Sterfgevallen naar oorzaak, leeftijd, geslacht, per land en per regio, 2000-2021. Genève, Wereldgezondheidsorganisatie.
- ¹² Vrouwenmoorden in 2023. (2024) Wereldwijde schattingen van vrouwenmoorden door intieme partners/familieleden. UN Women & UNODC.
- ¹³ Plan International (2023). Ambitiedocument: Transforming Masculinities, a journey towards Gender justice.
- ¹⁴ Ruane-McAteer E et al (2019). Interventies gericht op mannen, masculiniteiten en gendergelijkheid in SRGR: een bewijs- en hiatenkaart en systematische review van reviews.
- ¹⁵ Plan International (2023). Ambitiedocument: Transforming Masculinities, a journey towards Gender justice

Over Plan International België

Plan International België is een onafhankelijke humanitaire en ontwikkelingsorganisatie, opgericht in 1983, die opkomt voor kinderrechten en de gelijkheid van meisjes. Wij geloven in de kracht en het potentieel van elk kind. Maar dit potentieel wordt vaak onderdrukt door armoede, geweld, uitsluiting en discriminatie. En het zijn meisjes die het zwaarst getroffen worden. Samen met kinderen, jongeren, onze sympathisanten en onze partners streven we naar een rechtvaardige wereld door de onderliggende oorzaken aan te pakken van de problemen waarmee meisjes en alle kwetsbare kinderen worden geconfronteerd. In meer dan 80 landen verdedigen we de rechten van meisjes, van geboorte tot volwassenheid. Zodat elk meisje zich veilig kan voelen. Zodat ze de wereld kan vertellen wie ze is en wat ze wil. Zodat ze haar dromen kan waarmaken. Tot elk meisje vrij is.

Over Gendergelijkheid Essentials

Gender Equality Essentials is een verzameling beknopte, informatieve gidsen die zijn ontworpen om licht te werpen op de cruciale kwesties die van invloed zijn op meisjesrechten en gendergelijkheid wereldwijd. Elke gids biedt een overzicht van een specifiek thema, variërend van meisjesonderwijs en kindhuwelijken tot meisjesleiderschap en meer. Door deze bronnen aan te bieden, willen we collega's, belangenbehartigers, beleidsmakers en onze brede gemeenschap de kennis en tools bieden die nodig zijn om zinvolle verandering teweeg te brengen.

Tekst: © Plan International België

Foto's: © Plan International
planinternational.be | info@planinternational.be